

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 „ 50 „
Negyedévre . . . — „ 75 „
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Választások küszöbén.

Pécs, 1896. január 31.

(*) Névszerinti szavazással döntött tegnap a képviselőház a fölött az alternatíva fölött, vajjon melyik való előbbre: a parlament becstülete, avagy a kormánypárt érdeke? A dróton berendelt horvát képviselők segítségével 47 szavazattal győzött a korrupció. Így tehát, ha Bánffyék nem is ijesztenének vele folytonosan, önkényt fölmerül az eszme, hogy maga a nemzet ítélje el a parlamentet, ha az maga nem akar vállalkozni a tisztogatás munkájára.

A választások kérdése még soha sem volt ilyen aktuális, és ha Bánffyéknek nem volna még szükségük egy kis indemnity-meghosszabbításhoz, hát az idén is gyönyörködhattunk volna egy kis téli választási hadjáratban, melyre már százával nevelődnek az ösztöndíjas Tarnócyak.

A béke-akció fiaszkóval végződött, a tegnapi pyrrhusi győzelem is nagy erkölcsi veszteséggel járt és így mi sem valószínűbb, mint hogy a meghiusult béke helyét még fokozottabb küzdelem fogja elfoglalni. A nemzeti pártiak kimondták az engesztelhetetlen küzdelmet az egész vonalon; tehát a viaskodás hevességétől tartani lehet; mert egyrészt valamennyi pártban felvannak izgatva a kedélyek, másrészt az ellenzéknek nézve létkérdés, vajjon meg tudják-e akadályozni a következő választá-

sokig a költségvetési vita befejezését vagy sem?

Minthogy ekként az obstrukció bekövetkezése több mint bizonyos, föl kell tételeznünk Bánffy báróról annyi spirituszt, hogy a meddő vitát félbeszakítja és helyt ad az új választásoknak, melyek az ellenzéknek jó részt készületlenül találtnak.

Midőn tehát a tervezett millennáris békéből millennáris háborúra van kilátás, és ime, nem sokára elkövetkezik az ideje, hogy országszerte megcsendül a kortesnóta. Ez volna tehát a legfrisebb politikai hír.

Itt volna az ideje, hogy a függetlenségi és 48-as párt országosan szervezkedjék. Ámde szomorúan tapasztaljuk, hogy a központ nem mozdul, sőt a vidéki pártkörökről sem tudhatni biztosan, vajjon nem-e léptek be „elveik fentartása mellett“ a honboldogító (?) szabadelvű pártba. A ketté, sőt talán háromfelé tagozódott függetlenségi párt, a hol legtöbben tulajdonképpen a duzzogók pártjához tartoznak, valamennyien összedugott kezekkel várják a közeledő vihart, a mely bizony, könnyen meglehet, mindnyájukat elsöpri.

Igy állván a dolgok, nincs egyéb hátra, mint hogy a függetlenségi és 48-as párt országos szervezését maguk a választó polgárok vegyék kezükbe. Hogy miként és mi módon lehetne ezt sikerrel megcsinálni, arra

nézve álljanak itt a következők, mint egy tapasztalokban megőszült honatya szentenciái:

Mindenekelőtt a fővárosban a függetlenségi eszmék leghivebb választó polgáraitól egy nagy központi intéző bizottság volna alakítandó, mely vezetné az egész országban a szervezkedést. Ezután minden vármegyei székhelyen alakuljon egy kisebb, 8—10 tagu megyei intéző bizottság; végre minden választó kerület központján egy néhány tagu kerületi intéző bizottság.

A központi bizottság nyomasson százezerével belépési nyilatkozatokat, melyeknek aláírói kijelentik, hogy tagjaivá lesznek az országos függetlenségi pártnak. Ezek alapján a kerületi bizottságok állítsák össze a kerületükbeli függetlenségi választók névsorát és azt két példányban kiállítva, egyiket küldjék be a megyei bizottságoknak. Ezen az uton az ország minden vármegyéjében nyilvántartási jegyek készíttessék a vármegye összes függetlenségi és 48-as választóiról. Ezek a megyei jegyzékek ezután egy-egy példányban a központi intéző bizottságnak megküldetvén, itt elkészülne az országos nagy függetlenségi párt jegyzéke.

Olyannak, a ki saját belépési nyilatkozata alapján az országos jegyzékbe be van írva, sem cselekedetével, sem szavazatával nem szabad a párt ellen tennie, ha csak magát a párt kötelékéből előző-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Letört virág.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A roskadozó szalma fedelű kunyhó egyetlen kis ablakán halavány mécsvilág szüremkedik át a hideg éjszakába.

A hó sűrűen pelyhedzik s úgy látszik, hogy fehér bundába akarja takarni a didergő földet. A faluban, mély csendben, ember és állat elpihent, csak a házórzó kuvaszok mordulnak néha egyet-egyed, ha a baromfi ól körül hivatlan vendéget vélnek leselkedni. A gomolygó hófelhők közül csak néha-néha csillan ki a hold bágyadt arca, hogy letekintsen a még fehérebb földre, de csakhamar ismét beburkolódik szakadozott rongyos felhőköpenyébe, mintha ő is a hidegtől félne, vagy tán nem akar sokáig bebámulni az egyedül világló kunyhó kis ablakán, mert elfacsarodik szive a szomorú képtől.

A kunyhó egyik sarkában öreg nyoszolya áll, rajta régi reves összetört szalmából valami vaszak s a fejnél egy rongyos kabát pótolja a vánkost. Az ágyon egy szelid tekintetű negyven év körüli férfi fekszik durva pokróccal betakarva. Az ágy fejnél egy töredezett háromlábú széken halavány,

besett arcu fiúcska ül, kinek szemei alatt kék patkók látszanak a sok sirás miatt.

A tűz már kialudt a kályhából, vagy talán nem is volt benne; olyan barátságatlan hideg az egész szoba, de a betegnek mégis melege van. A rongyos takaró lecsuszott róla s fedetlenül hagyta vállát és sovány karjait, de ő nem látszik ezzel törődni. Verejték gyöngyözik forró homlokán, szemei céltalanul révedeznek a szobában, nem találhatnak sehol nyugvó pontot. Sovány, sárga arcán a lázas vörös foltok hol eltűnnek, hol újra kipirulnak. Fájdalmas nyögéssel fordul kifelé ágyában, s néhány értelmetlen szót gagyog.

A szóra az ágy mellett ülő halavány fiu felrezen tompa fásultságából, s szeliden megfogja a beteg kezét s forró homlokát simogatva, aggódva kérdi: mi kell édes apám?

A betegbe mintha visszatérne egy pillanatra az elröppenni készülő lélek, felnyitja megtört szemeit s szeliden tekint fiára, de szólni nem tud, csak szemeiből látszik ki valami mély fájdalom.

Most egyszerre hűvös szél suhan által a szobán, a mécs lángja tétova lobogással kialudni készül, a beteg lázas arca elhalványul, keble alig liheg. A halál angyala jelent meg . . . Hosszu fekete szárnyai suhogásától tétovázott a mécsvilág. Most leül a beteg ágya szélére, reátekint sötét, ijesztő

szemeivel, s aztán lecsókolja ajakát jéghideg ajakával. Haragos fekete csucsban végződő szárnyaival lassan legyezgeti, hűsítgeti a beteg arcát, hogy könnyebben kilopja belőle az életet, s hogy kioltsa az alig-alig lobogó élet fátylóját.

A fiu érzi atyja kezének hidegülését s mikor látja, hogy a halott mily borzasztóan bámul reá fénytelen szemeivel, zokogni kezd „Apám, édes apám, ne nézz reám olyan hidegen, mondd meg mi bajod?”

A halott mozdulatlan marad, a fiu nagy jajszóval borul apja hideg kebelére, s ott kesereg, míg fáradt pilláit elnyomja az álom.

Másnap reggel mikor a Lidi néni a szokott rántott levest vitte a beteg számára, azt halva találta. A fiu még mindig aludt, s csak a szomszédasszony szeretetteljes szavára ébredt fel, ki elvezette a halottas szobából a maga otthonába.

A faluban csakhamar elterjedt a hír, hogy a korongi favágó az éjjel meghalt s Pali fiát a szomszédok vették pártfogásuk alá. Jól járt szegény, — mondogatták — úgy is nagy nyomorúságban élt, még anyija sem maradt, hogy tisztességgel eltemethessék, úgy gyűjtöttek a faluban egy fenyőfa koporsóra valót.

A temetőbe is csak egy-két ember kísért ki a halottat. Zimankós téli nap volt. Palit, az árva fiút is kivesették a teme-

leg nem töröltette. Ezen az uton konkrét és állandó formában alakulna meg az ország függetlenségi pártja, a melynek csupán a parlamenti képviselőt képezné a függetlenségi képviselők köre.

A központi bizottság a megyei és kerületi bizottságok útján gondoskodnék róla, hogy az országos nagy párt tagjai időről-időre minden fontosabb kérdésben tájékoztató, felvilágosító nyomatványokat kapjanak, valamint arról is, hogy a párt tagjai, ha nem is egyenként, de legalább erre a célra törekvő kisebb társulások útján, függetlenségi lapokkal legyenek ellátva. Egy szóval: a bizottságoknak feladatuk volna az állandó agitációs munkát végezni, mely között minden esetre első rangú helyet foglalna el a nemzeti ünnepélyek rendezése minden kínálkozó helyi, vagy országos alkalommal. Az agitációs eszközök költségeit teremtsék elő a bizottságok részint a vagyonosabb párttagok önkéntes adományai-ból, részint a szokásban levő egyéb társadalmi utakon.

Ha ilyen módon megtörténik a szervezkedés, akkor lesz egy testté tömörített, nagy függetlenségi párt, mely egy emberként megvédelmezheti a maga tagjait minden olyan üldöztetéstől, melynek a függetlenségi polgárok a hatalmat kezelők részéről ki vannak téve, így végre aztán megszűnik az a szegyetlen állapot, mely a független-pártiságot az egyénre nézve veszélyessé teheti.

Egyetértésben, összetartásban van az erő. Ha tömörülünk és országosan szervezkedünk, akkor a függetlenségi eszmék győzelme csakhamar bekövetkezik, mert a távol jövőt áttesszük a mai célok elérésével a jelen időbe. Az alkalom kedvező, a korrupció posványában fetregő kormánypartot megutálta már mindenki. Rajta tehát, lobogjon vigan a függetlenségi zászló trikolorja, egyesüljünk, hogy megteremtessék végre a választó polgárok

körében a politikai őszinteség, egyenesség és a politikai becsületérzés.

† Dulánszky Nándor dr.

Valóságos zarándokolás indult meg már kora reggeltől fogva az elhunyt püspök koporsójához s ez az egész nap folyamán nem hagyott alább, sőt a délutáni órákban még nagyobb mérvet öltött. Szinte egymást törték az emberek, sőt órákig is elvárakoztak, csak hogy bejuthassanak a püspöki kápolnába, a hol kiterítve feküdt az egyház megye nagy halottja.

A keddi délutáni vonattal érkezett meg Hornig Károly b., veszpremi püspök, a ki a szerdai gyászszertartást végezte és Walter Antal kanonok házában szállott meg. Ugyancsak ezzel a vonattal érkezett meg a székesfehérvári káptalan két tagja, a kik Troll Ferenc nagyprepostnál szállottak meg.

A szászvári bányászok harminc tagu küldöttsége fog megérkezni holnap reggel és mint díszkíséret fog a temetési menethez csatlakozni.

A temetés.

Impozáns módon nyilvánult a közönség kegyelete és érdeklődése, melylyel a végtisz tességet megadta az egyházmegye főpásztorának.

Már nyolc óra tájban ellepte a minden rendű és rangú közönség a székesegyház és a püspöki palota előtti térséget, melyet már napokkal ezelőtt teljesen megtisztítottak a hótól és szépen behintették sárga homokkal. Az óriási tolongásban kordont kellett huzni, mely a püspöki palota kapujától egészen a templom bejáratáig szabad utat biztosított.

A kordonon belül Vaszary Gyula főkapitány, Selényi Antal biztos és Oberhammer fogalmazó 22 rendőrrel buzgókodtak a rend fentartásában, és elismerésükre legyen mondva, hogy a rend az egész gyászszertartás alatt legkevésbé sem lett megzavarva, a mi nem épen csekély dolog ha meg-

A tavaszt már a nyár kezdte felváltani, mikor Pali egy meleg napon etelt vitt ki a mezőn dolgozó mostoha szülei után, s mikor kiürült a fazék, visszafelé indult a kosárral, sietve, hogy minél előbb hazaérhessen.

Az ut mellett, a szép virágos lombos fák olyan hívogatólag integettek feléje, hogy pihenjen meg alattok, hogy dacára szülei parancsának, egy árnyas fa alá heveredett le, hogy felszarítsa arcának verejtékét, s a mint ott feküdt, észrevétlenül meglepte szemét az álom, s mosolyogva feküdt a fa alatt, mintha apjával beszélne alamban.

Mig Pali aludt, a szomszédos uradalmi kasznár jött arra kocsiján, ki midőn az ut mellett alvó gyermeket megpillantotta, nem tudván mire vélni a különös fekvőhely választását, leszállt kocsijáról, s felbresztte Palit. Az ijedten nézett körül, ahg tudott visszaemlékezni, hogy hol van.

„Ki fia vagy?” kérdé a kasznár. Pali zavartan mondá el, hogy nincs neki sem apja, sem anyja, a szomszédok tartják kegyelemből.

A kasznár erre felültette maga mellé a megijedt fiút, s a munkásokhoz hajtattott, előadván a mostoha szülőknek, hogy ő hajlandó az árva örökbe fogadni.

Palit vissza sem vitték többé a faluba, hanem egyenesen a kasznár lakására mentek. Az ajtóban mosolygó arcú leányka állott,

gondoljuk, hogy a templomban és az előtte való térségen mintegy tizezer ember szorongott.

Pont kilenc órakor, midőn a papság elvégezte a szokásos karéneket, megkondultak a székesegyház harangjai, a melynek a város többi harangjai képezték a visszhangját és megindult a menet a gyászházat képező püspöki rezidenciá felé.

A székesegyház előtt levő gáz kandelaberek gyászfátyollal voltak bevonva, hasonlóképen a sétatér háromágu lámpái, melyekben nagy lánggal vibrált a felgyújtott gáz, és a székesegyház tornyairól telőgő, majdnem földig érő fekete lobogók különös háttért képeztek a szomorú menethez.

A helybeli két hadastyán-egylet, valamint a kath. legényegylet gyászfátyollal bevont lobogóval jelent meg és testületileg sorakozott a kordonon belül.

Az egyházi menetet a karingbe öltözött papnövendékek nyitották meg, utánok jött a megyebeli papság hosszú sora, páronkint haladva, lassu, méltóságteljes komolysággal, utánok következtek az égő gyertyát vivő növendékpapok, majd a káptalan tagjai lilaszínű köpenyében és legvégül a funkciót teljesítő veszpremi püspök nagy kíséretével teljes egyházi ornatusban.

A holttestet magában foglaló házi kápolnába csak a szertartást végző püspök és kísérete fért el a család tagjaival és az uradalmi tisztekkel, míg a többi része a papságnak a tágas lépcsőkön és a kapualjban helyezkedett el.

Beszentelés után a kápolnában intonált „Circum dederunt“ mélabus. szivszaggató dallamait a lépcsőkön álló papság vette át, a „Kegyelet“ emberei lehozták a nehéz nickel koporsót a kapualjba a hol hat egyházmegyei pap vette át tőlük, és folytonos harangzugás közt az előbbi rendben megindult a gyászmenet a templom felé.

A koporsót a templom közepén előre elkészített díszes katafalkra helyezték, mely körül hat vastag nyers viasz gyertya égett lobogó lánggal. A nagy templom összes gyertyái égtek és a kórus egy gyászdal eléneklésével fogadta a nagy halottat.

A püspök elmondván a gyászmisét, mely körülbelül egy órát vett igénybe, következett az absolutio szertartása.

A katafalk négy sarkán négy fekete kinek a kasznár olyan formát mondott, hogy testvért hozott számára.

A kasznárné is megörült az új családtagnak, legalább lesz, a ki a kis Mariskával eljatszadozik. Előszedegette pár év előtt elhalt kis fia ruháit s Palit azokba öltözteté, ki egészen furcsán érezte magát a szokatlan uri gúnyában.

Nemsokára beadták az árva fiút a pusztai tanító iskolájába, hogy tanulja meg a betű és számvetés mesterségét, legalább ha számadó lesz, könnyebben boldoguljon. A kis Pali tanult szorgalmasan, s a preceptor mindig kedvezően nyilatkozott felőle s buzdította, ösztökölte a kasznárt, hogy vigye Palit felsőbb iskolákba kiképeztetni, mert valóságos bűn volna ilyen tehetséget parlagon hagyni.

Eleinte nem igen akart megférni ez a gondolat a kasznár fejében, de miután az évről-évre vizsgálva alkalmával s már több ízben is látta Paliban felcsillámlani a tehetséget, elhatározta, hogy ha Pali így folytatja tovább is, taníttatni fogja.

Az idő hamar telve, s míg egy felől vasfogaival folyton rombol, addig másfelől aldo kezekkel szórja ajándékait.

Két-három év csakhamar észrevétlenül repült el, s a kasznárné elérkezettnek látták az időt, hogy Palit gimnáziumba adják s ez okból egy távolabb fekvő városba szándékoztak őt vinni.

töbe, de annak arcán semmi fájdalom, szemében egy könnysepp sem látszott. Azt hitte, hogy ez az egész temetési szertartás csak egy hosszú, nehéz álom, melyből édes lesz a felébredés. Csak midőn hazamentek, akkor kezdte tapasztalni, hogy nincs sehol, a kit ő keres, s szelid tekintetével nem találkoznak többé szeméi, pedig még tegnap is látta, igaz, hogy nagyon sápadtan feküdt a szegényes ágyon, de azt hitte, hogy ismét felébred.

Pali továbbra is a szomszédoknál maradt. kik eleinte elég szivesek is voltak hozzá, hogy feledtessék vele a történeteket, de mégis csak érezte a szerető apa hiányát.

A háznál még három gyermek volt kivüle, s úgy fájt neki, mikor látta, hogy azokat anyjuk több szeretettel veszi körül, mint őt, s nem egyszer esett meg, hogy a gyermekek szemére vetették jött-ment voltát, s hogy kegyelem kenyeret eszik, sőt még ütlegekkel is bántalmazták, de ő mindezt tűrte csendesen, szóval, csak mikor senki sem látta, sirt néha keservesen.

* * *

A tél hidege lassanként felengedett, s megjött az életadó, szép tavasz, az apró gyerekek örömmel tipegett mezíten lábbaival a harmatos fűben. A hosszú tél alatt a szobába szorított földmivelő ujult erővel látott a mezei munkához, s csak úgy sürgött-forgott a népség a mezőkön.

posztóval bevont szék volt elhelyezve, melyen Troll Ferenc c. püspök, nagyprépost, Zsinkó István kanonok, Vajda Ödön zirci apát és Károly János székesfehérvári apát-kanonok ültek és egymásután elmondták az előirt absolutioikat, meghintve szentelt vízzel a koporsót. A ravatal fejenél három karosszék volt, ezeken helyezkedtek el b. Hornig veszprémi püspök, mellette a két adástól pap: Spiesz és Pozsgay kanonokok. Miután Hornig b. is elmondta az absolutiot és az oremus-t, a libera után a papság az „In paradiso te deducant“ . . . dallamára kezdett s e mellett levonult a menet az alsó kápolnába, a hol egy készen tartott fülkébe elhelyezték a koporsót. A szokásos imák elvégzése után újra vissza tértek a föld alól a templomba és Troll Ferenc megtartotta az ugynevezett Gloriosum-ot, az ünnepélyes nagymiséét.

A szertartás fényét valamennyi hivatali testület emelte megjelenésével. Ott voltak: a kir. tábla, az egész helyőrség tisztikara, a pénzügyigazgatóság, a postaigazgatóság, a vármegye és a városi tisztikara, az ügyvédi kamara, a városi bizottsági tagok, a helybeli összes papság és a vidéki papság soraiból sokan.

Az ünnepélyes nagymise befejeztével a közönség leróván kegyelete adóját az elhunyt püspök iránt, a legnagyobb csendben szét oszlott.

A költövesek pedig falat huztak a püspök koporsója fölé és átadták az örök nyugalomnak. Mi is lezárhatjuk tehát tudósításunkat és teszszük azt a szöveget, melyben kívánatunkkal, melyben osztozik — azt hisszük — valamennyi olvasónk, mely rövidre egybefoglalva csak annyi, hogy:

Áldás emlékére!

Apróságok Dulánszky Nándor életéből.

Az elhunyt püspök nem igen volt barátja a humornak. Ritkán élcelt s akkor is inkább szatírával, mint vidám élceléssel fűszerezte mondandóit. S volt különösen egy feltűnő sajátossága. Az, hogy ki nem állhatta az — ujságírókat. Előtte minden ujságcsináló ember nem volt más, mint egy — örökké éhes egzisztencia, s bár nem kedvelte őket, mégis megtette a király ő felsége és Galim

De mielőtt tavozott volna Pali, elment, hogy elbucuzzék azoktól, kik őt nyomorúságában gyámolították, s úgy elsirdogált mostoha anyja karjai között, ki most már szinte büszke volt fogadott fiára. A kasznáréktól is könyvek közt vált el s megígérte, hogy szorgalmas és jó fiu lesz.

S csakugyan meg is tartotta fogadását, tanárai valamennyien szerették, az év végére a legjobb bizonyítványt vitte haza.

* * *

Telkes Pál, a kasznárék fia, már a VI. osztályba jár. Ez évben is ő nyerte el a legnagyobb ösztöndíjat, mintegy szorgalmával akarta meghálálni a kasznárék jószágát, kik a szünidő alatt mindenféle kedveskedéssel halmozták el.

Egy szép vasárnap Pali kérelmére a faluba kocsiztak, hogy meglátogassa apja sírját. Ott térdelt az egyszerű fejfa előtt s arcán forró könyvek patakzottak alá. Átölelve az élettelen fát, s ott apja emlékére fogadást tett, hogy ezután még jobb, még szorgalmasabb lesz s becsületet fog szerezni a magasabb körökben is a Telkes névnek, melyet eddig csak egyszerű emberek tanultak meg tisztelni és becsülni.

* * *

Két év mult el azóta is. Pali most már az érettségi vizsgára készül. Szép haloványarcu ifjává lett, a bajusz már pelyhedzett

berti nuncius pécsi látogatásai alkalmával, hogy megvendégelte az egész az ünnepségen jelen volt ujságírói kart, s meglepéssel beszélte környezetének, hogy „no, most az egyszer jóllakattam ezeket az éhes tollforgatókat is!“

*

Egyik pécsi tanítót fiatalabb korában az a megtiszteltetés érte az elhunyt püspök részéről, hogy akkori titkárjának szívesége folytán személyesen vitt el egy diszkós példányt népkönyvből. A püspök barátságosan fogadta a fiatal tanítót, könyvét átvéve, beszélgetésbe bocsátkozott vele. A diskurálás tárgyát a budai külvárosi népzetiségi viszonyai képezték. Kíváncsi volt a püspök, hogy minő véleménye lehet e tanítónak a magyarosítás kérdésében, ki az előbbi kérdésekre már megmondta, hogy pécsi születésű és külvárosi tanító. A mi fiatal paedagogusunk oly erősen beszélt a bosnyák nyelvű istentiszteletek ellen s a magyarosítás mellett, hogy a főpásztor pár percig elfordult tőle, ott hagyván a meglepett fiatal embert a terem közepén s kinézett az ablakon. Vendégünk e nem várt fordulatra ajánlta magát távozni készült. E pillanatban a főpásztor — észre vevén a fiatal tanító zavarát — ott marasztalta és beszéd közben más tárgyra tért át. Ugyanis azt kérdezte a tanítótól, vajjon mit gondol, elfogadná-e a pécsi községi — e szót erősen hangsúlyozta — iskolaszék, ha ő (t. i. a püspök) a budai külvárosi iskolába járó katolikus vallású jó tanulók részére évenként nagyobb számú diszes s magyar nyelvű ima- és énekkönyveket ajándékozna? A tanító ugyan nem volt felhatalmazva, hogy az iskolaszék nevében igent vagy nemet mondjon, de azért mégis a leghatározottabban kijelenté a kegyes főpásztor előtt, hogy az iskolaszék nemcsak elfogadná, de nagy köszönettel venné püspök ur ő nagyméltóságának figyelmét s szép ajándékát.

Hogy az ígért tette nem vált — úgy hisszük — nem a tanítón mulott.

*

Az elhunyt püspökről nemzetiségi „fajzata“ miatt a külvárosi népség alsóbb osztálya több ízben nem a legkedvezőbben nyilatkozott. A bosnyák nyelvű, de teljesen magyar érzelmű néposztálynak nem tetszett, hogy Dulánszky tót származású vala.

szája felett, de folyton egy belsejében ragódó betegségről panaszkodott. A sok éjjeli tanulási aláasta egészségét.

A vizsga reggelén egyszer rosszul is lett, de ismét lábra állt, a lélek győzött a testen s a vizsgát kitüntetéssel tette le, s ezt rögtön tudatta aggodó szüleiével s azt is, hogy 5 nap múlva haza megy.

De a sürgöny feladása után annyira rosszul lett, hogy ágyba kellett feküdni. Az orvosok nagyfokú tüdővést konstatáltak, mely ellen menekvés nincs, legfeljebb pár napig élhet. S csakugyan harmadnapon, délután, mikor már a leáldozó nap utolsó sugarát küldte beteg ágyára, a nappal együtt, ő is befejezte életét. A halál letörtülte a sok fényes reményt, porba döntötte vágyait.

Az ötödik napon a kasznárék a vonatonál várták fiukat, s velök volt a sok ismerős, ki mind első akart lenni a nagyratörő ifju üdvözlésében.

A vonat prüssköelve állt meg az állomáson, a kupék ajtaját egyremásra nyitgatta a vonatvezető, de a várva várt csak nem lépett ki egyikből sem, hanem helyette két gyászfátyolos ifju lépett a kasznár elé, s egy ércoporsót emeltetnek le, melyre aranyos betűkkel e néhány szó volt írva:

„Telkes Pál élt 18 évet.“

Bartha Mariska.

— Nem volt elég a drótos familiából, (Scitovszkyt értették) — most megint tót püspököt küld a nyakunkra a császár?!
(A „mienk nép“ még mindig csak császárt ismer és mindenkit, a ki nem az ő vérből való vér, vagy hát legalább is nem „pécsi tüke“ — „gyütt-ment“ nációnak tart.)

Most is attól félnek, hogy megint valami „tót nációt“ küld a „császár“ pécsi püspöknek a — nyakukba.

*

Tudvalevő dolog, hogy I. Ferenc József királyunk az utóbbi évtizedben két ízben látogatta meg városunkat. A „mi népünknek“ ez alkalmakkor is volt valami megjegyzése a dologhoz. Papjait sokkal jobban tiszteli, becsüli és szereti, semhogy azokat megértené s a „szent és sértetlen király“ ról mit sem vél tudni, de a „császár“ gyakori ide jövetelének nem nagyon örült, mert mindig a „porció“ (adó) tölemelésétől félt és irtózott.

— Könnyű a nimet császárnak s a tót pispeknak nagy uriasan megélni, mikor belemarkolhatnak a városi kasszába midőn nekik tetszik!

— Nem nagy kunszt a püspöknek a vártemplomot kicifrázni! Mink fizetünk meg azt a sok tarka-barka ákom bákot, amit a svábok oda pingáltak!

Ilyen s ehhez hasonló megjegyzései vannak a „mi népünknek“ az ilyen dolgokban.

Mi ujság?

— (Uj anyakönyvvezetők a megyében.) A belügyminiszter Baranyavármegye ráckozári kerületébe Grosch Aladár körjegyzőt, a mattyi kerületbe Kovács Sándor nyugalmazott tanítót anyakönyvvezetővé s Sauerwein Jakabot, illetve Szalay Gyulát pedig helyetteseiké, végül a magyarmecseki kerületbe helyettes anyakönyvvezetővé Gótt Aladárt kinevezte s a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságnál való közreműködéssel is megbízta.

— (Vak tüzi lárma.) 27-én délután 1 órakor telefonon jelentették Scholtz Gyula sürgyarából a központi tűzörségnek, hogy a gyárban tűz van. A kisetett örségnek azonban már mi dolga sem akadt, mert a tüzet, ha ugyan annak nevezhető, hamarosan eloltották. Annyi volt az egész, hogy a mosóhelyiségben a munkások a tűzhelyhez közel aggatták fel ruháikat, hogy azok száradjanak míg ők ebédre mennek. A ruhák aztán nemcsak megszáradtak, de meg is égtek s a helyiség tele volt füsttel, mikor a munkások ebéd után oda benyitottak. A helyiség feletti padlás tele lévén szalmával, érhető okból megijedtek s rögtön telefonoztak tűzoltókért, miközben azonban az égő ruhákat szépen ellocolták s így a tüzet is elnyomták, mielőtt az valami számbavehető kárt okozott volna.

— (A döbröközi jegyző ügye.) Régotha vajudik Döbrököz (Tolnamegye) nagyközség jegyzőjének ügye; ki még a mult évben felfüggesztetett állásától több rendbeli feljelentések alapján. A községi lakosok majdnem mindannyian, az előljáróság tagjainak legnagyobb része, szóval mindenki, majd az egész község állást foglalt jegyzője, Nemes Ignác ellen. Most, — mint dobóvári levelezőnk jó torrásból értesül — a feyermi hatóság visszahelyező határozatot hozott, csupán 20 frt pénzbírással marasztalta el Nemes Ignác jegyzőt. Kíváncsiak vagyunk, miként fogják Nemes visszahelyezéséről szóló határozatot fogadni a döbrök-

közies, mert — mint a kedélyek állásából következtetni lehet, — alighanem újabb adatok feleorolása mellett, felebbezéssel fogják megtámadni ezen határozatot, mivel Nemes a nép rokonszenvét teljesen elvesztette, mit — sokaknak állítása szerint — tulajdonképpen az idézett elő, hogy Nemes a jegyzői hivatal vezetésére szükséges ismeretek teljes hiányában van és így a rá rótt kötelességeknek nem tud megfelelni. Nagyon valószínű tehát, mivel a nép hallani sem akar a visszahelyeztetéséről — hogy az ügy legközelebb II. od. foku elbírálás alá kerül.

— **(Lövöldöző szerelmes.)** Egy gyilkos merényletről beszélnék most Szegszárdon, melyet egy szerelmes patikus segéd követett el egy csinos szobacica ellen, a ki nem hallgatta meg forró szerelmi ajánlatát. Szeghy Sándor gyógyszerárban volt alkalmazva és a szerelmes patikus, a ki a főnöke szobaleányát folyton szerelmével ostromolta, azonban erélyes visszautasításra talált a leány részéről. A kikoszorózott szerelmes aztán 28-án — mint levelezőnk írja — egy revolverrel rálőtt a leányra, de szerencsére csak homlokát surolta a golyó. Az erőszakos patikus segédet főnöke azonnal utnak eresztette s most a bíróság végez majd a szerelmében gyilkos merényletre vetemedt szeladonnal.

— **(Hogy szedte rá a cigányasszony a harci menyecskét.)** A napokban beállit egy kuruzsoló, kártyavető cigányasszony Doszpod György harci gazda házába, ki azonban nem lévén otthon, annak feleségét nagy fufanggal arról biztosította, hogy ő gazdaggá teszi; mert sok kincs van a házában, melyet azonban csak az ő segítségével szerezhet meg. Először is 60 krajcárt kért egy fekete tyukra és egy fekete macskára s ezeket aztán megölve, bal oldalbordájukat a főlser alá ásta, mert — úgy mond — ott fog két hét múlva a kincs felvetődni. Két hét múlva ismét megjelent a cigányasszony, kinek segítségével Doszpodné fel akarta ásni a kincseket, de nagy ámulatára a megjelölt helyen kincsek helyett egy kis gyermeknek a kezét és egy vaslapátot talált. Ekkor a cigányasszony azzal vigasztalta meg a gyanakvó asszonyt, hogy most már felveti a kincs magát, csak előbb egy liter asszonyvérrel kell a kis gyermek-kezet és a vaslapátot megöntözni. A szükséges vér beszerzésére a cigányasszony vállalkozott, melyért 35 frtot kért Doszpodnétól, akit a reménybeli kincsek annyira csiklandoztak, hogy ezt az áldozatot is meghozta. Ezen esemény után néhány napra Doszpod György kereste a pénzt, de miután annak hült helyét találta, kérdőre vette feleségét, ki sirva mondogatta el neki a fent leirt esetet. Doszpod az esetről jelentést tett s a csendőrség ki is nyomozta a kuruzsoló cigányasszonyt, kitől sok vázsnat, ruhaneműt koboztak el.

— **(Nem kell nekik a pap áldása.)** Mint levelezőnk írja: Dombóváron a múlt héten kötetett az első papi áldás nélküli házasság. Ugyanis Firiczky Péter Pál zágrábi illetőségű államvasuti díjnok kelt egybe Varga Anna dombóvári illetőségű varrónővel, kik — dacára az anyakönyvvezető azon kijelentésének, hogy ezután még vallási kötelességüknek is tegyenek eleget — nem kívánták az egyházi áldásból részüket kivenni. Mind a ketten róm. kath. vallásuk.

— **(A püspök és a Vöröskereszt-egylet.)** Dulánszky Nándor püspök kiváló érdeklődéssel viseltetett a magyar vöröskereszt-egylet emberbaráti céljai iránt. Az alapító tagok közé 500 frttal lépett és nemcsak kötelezettséget vállalt arra nézve, hogy háboru esetén 50 sebesültet fog saját költségén gondoztatni, hanem a vezetése alatt álló klerust is ismételve buzdította arra, hogy az

egyesület nemes céljait úgy béke idején, mint háboru esetén előmozdítsák. Két év előtt, a midőn gróf Csekonics Endre elnök a Baranyamegyei vörös kereszt választmányt és a pécsi és pécsjárásai fiókegyleteket meglátogatta, a püspök nyaralását megszakította, hogy a gróftól vendégül fogadhassa és neki személyesen mutathassa be az 50 betegre máris nagy gonddal és körültekintéssel előkészített vörös-kereszt kórházat. Az egyesület tehát az elhunyt egyházfőben egyik kiválóan lelkes pártfogóját veszítvén el, az igazgatóság a gyászbeszéd alkalmából a családtagoknak és a székeskáptalannak őszinte részvétét fejezte ki és a temetésén küldöttségileg képviselteti magát.

— **(Két bolond egy pár.)** Ezt a mondást kockáztatta meg a rendőrorjárat az éjjel, a mint az indóház utca végén egymástól csekély távolságra két emberi lényt látott fektüdni a havas földön. Bizony bolond dolog is az, ha ebben a dermesztő hidegben a fagyos földet választja valaki puha ágynak s a zuzmarás, hideg szelet takarónak. Pedig így tettek Veszélovits János napszámos és Sach Jakab vándorleány. Mert így hívják a két embert, kiket a földön fekvé, csaknem félig megfagyva találtak a rendőrök s bevitték őket a kórházba, a hol ma délután magukhoz térvén, beszámoltak éjjeli élményeikről. Mert ugy esett az eset, hogy Veszélovits János tegnap estefelé egy kis kocsmában bukkant rá Sach Jakabra. Látta, hogy idegen és magában unatkozik a szegény feje, hát odaült mellé és barátságot kötöttek hamarosan. Még a te-poharat is megitták s annyira mentek a kvaterkázásban, hogy mikor az utcára jutottak, puha ágynak nézték a fagyos földet s lefeküdtek egymástól kis távolban s jó éjszakát kívánva elaluvának. Szerencséjükre nem ott virradt rájuk a reggel, hanem a kórházban; mert ha ott virradt rájuk, ők bizonyára megfagytak volna a hideg, dermesztő éjszakában.

— **(Meggavart házibál.)** Hesz Jakab pécsi lakos, István-ut 10. szám alatt levő lakásán 27-én este házibált rendezett. Folyt a mulatság a megjelent vendégek részéről egy fél tizenegy óráig a legszebben, mikor egyszerre csak betörték hozzájuk Kálifics Vendel, Istókovics János, Rozner Antal és Mihó Balázs napszámosok s minden ok nélkül rájuk támadtak a mulató vendégekre s azokat ütlegelni kezdték. A házigazda nyomban rendőrökért küldött s erre aztán a támadók odább álltak. De a mikor a rendőrség eltávozott, ismét visszatértek a furcsa passzióju emberek s megint rájuk törtek a vendégekre s végre is, amint ki birták őket tuszkolni, Hesz Jakabnak be kellett szüntetni a mulatságot s így körülbelül 10 frt kárt okoztak neki az éjjeli támadók, a kiket, hogy mi vezetett a mulatság megzavarására, azt a káros házigazda maga sem tudja. Bizonyára a virtus támadt fel az illetőkben s gondolták, hogy megcselekszik azt a hőstettet, hogy szétrebbentenek egy egész báli publikumot. A mi sikerült is nekik; hanem a sikernek nem sokáig örülhetnek, mert Hesz Jakab ma délelőtt megtette ellenük a feljelentést a rendőrségnél s most majd kérdőre vonják őket, hogy miért zavarták meg azt a báli mulatságot?

— **(Gólya néni a vonaton.)** Egy somogyosbói vasuti őr felesége Budapestről hazautaztatában 27-én rosszul lett a vasuti kupében. A kik vele utaztak, rémülve hívták a vasuti kalauzt segítségül és végigjárták vele az egész kocsiszakaszokat, hogy nem-e találna orvost, aki a szenvedő asszonynak segítséget nyújtana. Orvos az nem volt az egész vonaton, de mire visszatért a beteg asszony kupéjába a kalauz, az utasok egygyel többen voltak. Gólya néni beröppent a nyitva sem volt ablakon s egy

egészséges honpolgárt csempészett a vasuti őr feleségének ülésébe. De ezzel a tréfával még korán sem érte be. Hanem míg az utasok az új honpolgár üdvözlésébe voltak elmerülve, újra eltűnt, meg visszajött s ekkor pedig egy síró kis babát, egy honleányt lopott az asszony mellé. Természetesen volt nagy meglepetés és csodálkozás a pasasérok között s együtt örültek a jó asszonynyal, a ki valamint a két ujjszült is — mint mondani szokás — a körülményekhez képest igen jól érezték magukat. Csak az a kérdés, hogy ha az új honpolgár majd évek múlva az ujoncos bizottság elé, a kis honleány pedig az anyakönyvvezetőhöz kerül, hogy tudják bevallani, hogy hol születtek: se városban, se községben, se faluban, se az országúton, hanem a — vonaton?!

— **(Káptalani helynök-választás.)** A 30-iki nap folyamán gyűlt össze a pécsi káptalan, hogy a püspöki szék üreseése alkalmából, az új püspök kinevezéseig terjedő hatáskörrel megválassza a káptalani helynököt, a ki az interregnum alatt az egyházmegye kormányzatát vigye. Ámbár kétszer is szavaztak, de pozitív eredményre nem juthattak, mert Troll Ferenc c. püspök és Walter Antal kanonok egyenlő számu szavazatot nyertek. Így tehát a fennálló szabályok értelmében Magyarország hercegprímása van hivatva dönteni a fölött, hogy a két magasrangú pap közül ki legyen a pécsi megye adminisztrátora.

— **(A pécsi püspök különös joga.)** Azon alkalomból, hogy a pécsi püspöki szék betöltésre vár, nem találjuk érdektelennek fölemlíteni, hogy a pécsi püspök mitéle törvényes kitüntetéssel él. Ugyanis a pécsi püsp. érseki paláttal és kereszttel van diszitve; a többi püspöknek ez a kitüntetése nincs; de azért püspöki hatósága nem tétetik függővé a pallium megnyerésétől. A pécsi püspöki szék azonkívül mint harmadfokú hatóság is eljár a szentszékek illetősége alá tartozó peresügyekre nézve. És pedig a zágrábi érsektől a kalocsai érseki és harmadfolyamodásban a pécsi püspöki székhez vitetnek az ügyek.

— **(Mibe kerülnek a vicinálisok?)** Abból az alkalomból, hogy a vicinális vasutak még ma is prűszkölnek a képviselőházban, érdekesnek tartjuk felemlíteni, hogy például a mi vidékünkön épített helyi-érdekű vasutak mibe kerültek. Így a csákovabócai vasut kilométerenkint 32 ezer frt költséggel épült; a kaposvár-fonyódi vasut 33.896 frt költséggel; a zalavölgyi vasutak 33.800 frt és a győr-veszprém-dombóvári vasut 42.690 frt költséggel épült kilométerenkint. Ez utóbbinak engedményese Széll Kálmán s hogy mily különböző mértékkel szokott a kormány ily vasutengedélyezéseknél mérni, mutatja az, hogy például az erdélyi hegyesvölgyesterületen kilométerenkint 12.352 frt költséggel engedélyez vasutépítést, míg a győr-veszprém-dombóvári vasut költségeit kilométerenkint csaknem négyszeresen magasabban állapítja meg. Vagyis nem azon fordult meg soha a vicinálisok építési költsége, hogy hol épülnek azok, de hogy ki építi őket s e szerint taksálták az építési költségek kilométerenkinti arányát hol 12 ezer, hol meg 42 ezer frtra. Ehez se kell több kommentár!

— **(Egy kis leány Robinsonádja.)** 29-ikén lapunkban megirtuk egy hirben a kis Aut Mari históriáját, aki alig tizennégy éves korról a lélekkufárok kezei közé került s ilyen fiatalon megismerte a bűnös, csunya életet. A rendőri vizsgálat ma azonban olyan fordulatot vett, a mi egészen más jelleget kölcsönöz a szennyes históriának

és hihetetlen bár, de azt a valóságot derítette ki, hogy a kis leány maga kereste a bűnt, a gyaláztatás ocsmány fertőjét. Erre pedig akkor jött rá a rendőrség, mikor a kis bűnös kivallotta, hogy itt Pécsen nincs senkije, csak egy nagybácsija, a kivel azonban Bonyhádon lakó szülei rossz viszonyban élnek s azért nem merete őt felkeresni, hanem inkább kóborolt a városban. Hát a rendőrség elhívatta a Kálvária-utcában lakó nagybácsit, a kit Aut Ádám-nak nevezett meg a leány s mikor megjelent, elébe állították Aut Marit s megkérdezték tőle:

— Ez a leány a maga testvérének lánya Bonyhádról. Ismeri-e?

A jó ember azonban elképedve lépett vissza és így szólt:

— De kérem, hisz ez az én saját gyermekem, a Mari, a kit két héttel ezelőtt elszegődöttünk egy uriházhoz szolgálni. Hogyan kerül ide?!

Ekkor aztán kitűnt, hogy a kis leány tulajdonképpen hazudta az egész históriát, hogy ő Bonyhádra való s hogy itt Pécsen nem kapván szolgálatot, azért kóborolt az utcákon. Hazudta, mert a valóság az, hogy mintegy két héttel ezelőtt szülei elszegődtek egy uriházhoz s a leányka el is ment tőlük, hogy szolgálatba lépjen. De fiatal lelkében talán már régen szunnyadó bűnös élet utáni vágy egyszerre csak felébredt s nem ment szolgálati helyére, hanem a helyett két hét óta kóborolt a városban, kétéshírű kormákban lakott s annyi hányattatáson esett keresztül, hogy valóban beillik egy női Robinsonnak. S valamint Robinson, úgy ő is felfedezői utra indult; azt egy ismeretlen világrész utáni lelkesedés, őt az ismeretlen bűn utáni vétke vágy vezette s megtagadtatta vele szüleit, még akkor is, mikor már a rendőrség kezébe került s tudhatta volna, hogy ugyanis nyomára jönnek mindannak, a mi vele ama két hét alatt történt, mikor szüleitől eljött s a helyett, hogy szolgálatba állt volna, nekiment a sötét bűn ösvényének és talán rajta is marad, ha a véletlen a rendőreit nyomába nem vezet s őt ki nem ragadja az önmaga kereste bukás karjai közül. S ma a bűnös hajlamu fiatal leány a kórházban fekszik betegen; így végződött korán romlott lelkének Robinsonádjá.

— **(Életunt asszony.)** Galambos Mátyás bikalpusztai béres neje megunta az életét s a napokban az ura beretvájával elvágta a torkát. Az életunt asszonyt úgy találta meg vérében fetrengve az ura, mikor haza ment. Még élt ugyan; de azért eszméletét nem nyerte többé vissza s nem is kérdezhették meg tőle, mért dobta el magát az életet, mért unta azt meg és keresett menedéket ellene a halálban?!

— **(Elfogott tolvaj cigányok.)** A sásdi csendőrség 27-én egy tizenkilenc tagból álló cigánykaravánt tartóztatott le a sásdi határon, kik ellen egy egész csomó lopás gyanuja merült fel. Megmotoztatásuk alkalmával egyik kocsiban megtalálták a csendőrök azt a szőnyeget, amit még egy évvel ezelőtt lopott el valami ismeretlen tettes Neiberg Adolf pécsi lakos emeleti lakásának ablakából, mikor az ki volt terítve egy reggel az ablakba szellőztetés végett. Rendőrségünk annak idején hiába nyomozta a szőnyeg elvivőjét, s most ime a véletlen nyomra vezetett s az ellopott szőnyeg egy év múlva viszakerült jogos tulajdonosához. Az elfogott tolvaj cigányokat egyenlőre az ügyesség vette oltalmába; a vizsgálat pedig folyik ellenük, hogy felderítse a különféle csinyeket, melyeket az elég tekintélyes számú tolvajbanda a vidéken elkövethetett.

— **(Családias estély a kereskedelmi ifjusági kaszinóban.)** A kereskedelmi ifjusági kaszinóban a múlt szomba-

ton volt az első családias estély, melyhez hasonló összejövetelet a kaszinó választmánya a farsang minden szombatján szándékozik rendezni. Ez estélyeknek megállapított programjuk nem lesz ugyan, de azért igen élvezeteseznek ígérkeznek, a milyen volt az első estély is. A kaszinó derék háznagya gondoskodott a szép számban megjelent közönség szórakoztatásáról s a jókedv mindvégig fokozódott úgy a felszolgált debreceni kolbással, mint a meglepetésül szolgáló humoros felolvasás mellett. A legkedvesebb meglepetés azonban mégis az volt, hogy valahonnan előkerítették a rendezők Rác Gusztit és csakhamar táncra perdtült a fiatalok, a híres cigányprimás talp alá való zenéje mellett. Így a családias összejövetelet egy igen sikerült táncmulatsággá nőtte ki magát s csak a késő éjjeli órákban ért véget.

— **(A sertésvész megszüntése.)** Nagyvátyi levelezőnk írja: Örömmel olvastuk e cím alatt, hogy a nemzetszegényítő vesebetegség Pécsen megszűntnek tekinthető. Csodálatos azonban, hogy első dolgnak nézik a sertésvesz megszüntését, hogy ismét recidivázzanak. Így járt Szigetvár, Budapest és az utolsó baj gonoszabb lézen az elsőnél. Miért? A magyar közigazgatás slendrián volta miatt, melyről a sertésveszedelem különös vonásokat, epizódokat jelölhetne fel örök emlékezetűl leghivebb pártfogóinak. — Mert lám, egészséges helyről szabad a piacra hajtani s ezek az egészséges helyek fertőztették meg Szigetvárt és Kőbányát! — Minálunk és a szomszéd falvakban is egészséges hely van, hanem azért a disznók hullanak, mint a legyek, nem ugyan a sertésveszben, hanem száj- és köröm-fájásban, melyben szintén jelentékeny % hull el. Hanem azért egészséges helyen vagyunk, mert a bajt nem szabad bejelenteni, hogy baj ne legyen. Ez a nagyobb baj az örködés, mely okatlan is céltalan is és a baj általánossá létével be is szüntettetett. Hanem bölcsen tenne Pécs városa, ha piacát nem nyitná meg a bevitelnek, mert keserűen megbánhatja.

— **(A pincér regénye.)** Novák József, zalaistvándi születésű pincér, Budapestről, hol legutóbb állása volt, eltűnt. A pincér eltűnésének egész kis regény az előzménye; persze olyan, melynek a magját a szerelem teszi. Novák József is szerelmes volt; szerelmes volt egy kaszirnőbe, a kit pár évvel ezelőtt itt ismert meg Pécsen, egyik kávéházi kassza trónusában. A kassza tündére azonban nem igen adott a pincér szerelmére; hiszen nemcsak hogy fizető pincér nem volt, hanem még hozzá egyik lábára egy kissé bicegett is. De Novák József azért nem tett le szerelméről; követte a leányt Budapestre is és ott ugyanegy kávéházban kerestek alkalmazást. Itt már fizető pincér volt a szerelmes legény, de azért a leányt ekkor sem bírta meghódítani. Sőt egy szép napon a kassza tündére megint odább állt, a nélkül, hogy Novák József tudta volna. S mikor megtudta, szomorú, bánatos lett s végre a napokban ő is eltűnt a fővárosból. Most a rendőrség keresi itt Pécsen is, mert nem lehetetlen, hogy erre is jár, üldözve a büszke kedves nyomát, a ki nem akarja meghallgatni igazán érző szíve nagy szerelmét.

— **(Elhagyta a gyermekét.)** Alig négy éves, szőszke kis leánykát találtak 30-án reggel az indóház-utcán bolyongva keserves sirás között. Kérdezősködéseire a járőröknek aztán zokogva mondta el a szellős ruhákban didergő leányka, hogy Nagy Teréznek hívják s az anyja özv. Nagy Jánosné Egyed Teréz, a ki ma reggel felpakolta minden cókmojkját otthon, s aztán kiment ő vele együtt a vasútra, s míg a kis leánykát kint hagyta az utcán, ő maga bement az állomásra s még nem is jött vissza.

S úgy látszik, nem is akar visszajönni, mert sehol sem találják a valóságát, hogy felült a legközelebbi vonatra és elutasott, itt hagyván magára a kis leánykát, a ki csak teher volt a nyakán; az elhagyott kis leánykát bevitték a menedékházba, a szivtelen anyát pedig, a ki elhagyta kis leánykáját, most keresi a rendőrség.

— **(A Mecsek-egylet közgyűlése.)** A Mecsek-egylet 26-án délelőtt 11 órakor tartotta meg évi rendes közgyűlést a város háza nagytermében. — A közgyűlésen, melyen Kardos Kálmán főispán elnökölt, szép számban jelentek meg a választmány és az egyesületi tagok köréből s tetszéssel fogadták az elnöklő főispán beszédét, melyben hatásosan ismertette az egyesület céljait és működését. Megemlékezett beszéde elején dr. Dulánszky Nándor megyéspüspök elhalálzásáról is, kiből az egyesület nagynevű örököse és alapító tagját s mindenkor buzgó pártfogóját veszítette el és indítványozta, hogy a közgyűlés jegyzőkönyvileg örökítse meg az elhunyt főpap emlékét. Az elnöki beszéd után Kiss József, főreáliskolai tanár, az egyesület titkára olvasta fel az egyesület múlt évi működéséről szóló jelentését, mely részletesen és az egyesület nemes és lelketmívelő céljai iránti lelkesedéstől áthatva szól az egyesület múlt évi történetéről. E jelentésből kiemeljük, hogy az egyesület a Kardos-utat újra kavicsoztatta, fákkal beültette s gondoskodott arról is, hogy a kiránduló közönség kellemes hűsítő italokra találjon, a miről Scholtz Antal jóhírű nyújt garanciát, ki az ottani sörmérés jogát 45 frtért vette bérbe az egyesülettől. A Kardos uti pavillont is újra festette az egyesület s a Zengőhegyi kilátó tornyot a múlt nyáron adta át a közhasználatnak. Az utjelzések kiegészítését is előmozdította az egyesület s e célból egy utjelző kalauzt is adott ki, mely könyvnek ára 1 korona. A kilátó torony felállítására körül kifejtett buzgóságáért Tersánszky József egyesületi tag különös elismerést érdemel. Az egyesület kirándulásain a nagyközönség még mindig nem igen vesz részt; mindazonáltal az egyesületi tagok több kirándulást rendeztek nemcsak helyben, de messze vidékekre is. Így 14 egyesületi tag megfordult a múlt évben a Glockneren is, köztük Dischka Győző főreáliskolai igazgató is, kinek dicséretére legyen mondva, hogy az óriási hegy csúcsát csak az átláthatatlan köd miatt nem érthette el. A Tubes csúcsára tervezett kilátó torony felépítése a folyó évre maradt: e célból szükséges a Kardos-ut meghosszabbítása is s e célra az egyesület bármily adományt igen szívesen vesz a nagy közönségtől és tagoktól egyformán. A Tettyét összekötötte az egyesület a Kardos-uttal, a szikla-ut létesítésével s e mögött még egy másik utat is csináltatott, hogy a kirándulók könnyen átjuthassanak a Tettyére. E kirándulások közben való tájékozás céljából a bécsi katonai intézetnél turista-térképeket rendelt meg az egyesület, melyek 1 frt 20 krért kaphatók. Rendes tagot 19-et vettek fel a múlt évben; a régiéket közül 9 tag kilépvén, a tagok száma tehát tizzel megnövekedett. Az egyesület céljaira a pécsi takarékpénztár 50 forintot adományozott, a nemzeti kaszinó pedig helyiségeit engedte át az egyesület gyűlései helyéül. Ezeknek tehát, valamint a helyi sajtónak az egyesület ügyeinek a nyilvánosság előtt való felkarolásáért és Domján könyvkerekedőnek, ki tiz százalék s Hamerli Gyula fényképésznek, ki husz százalék engedménnyel látta el az egyesület megrendeléseit, valamint mindazoknak, kik az egyesület könyvtárát gyarapították, köszönetet szavaz a titkári jelentés s megemlékezik a megyés püspök elhunytáról, ki az egyesület kirándulásai számára a pécsi püspöki erdőt megnyitotta. A tetszéssel fogadott titkári jelentés után, Kardos főispán köszönetét fejezte ki a titkárnak, ki

az egyletnek kezdettől fogva buzgó, fáradhatatlan, szellemes és lelkes tagja s érdekeit mindenkor szívén viseli. Tudomásul vétetett esután a számvizsgáló bizottság jelentése, mely szerint a pénztárba befolyt a múlt évben 1146 frt 10 kr., ebből a kiadás körülbelül 1000 frt volt. Az egylet összes vagyona ma 1327 frt 53 krajcár. A számvizsgáló bizottságba Fekete Mihály elnöklété alatt Szigriszt Lajos és Koharics János küldetvén ki, a közgyűlés véget ért.

— **(Uj erdőfelügyelő.)** Halász Géza, pécsi erdőfelügyelőt, a földmivelségi miniszter előterjesztésére ő felsége a király erdőfelügyelővé nevezte ki.

— **(Száj- és körömfájás Pécsen.)** Alig szűnt meg a sertésvész, már is újabb járvány lépett fel városunkban az állatállomány között. A ragadós száj- és körömfájás ez, melynek fellépését tegnapelőtt hivatalosan konstatálták és a legszigorubb hatósági intézkedéseket léptették életbe a vész korlátozása céljából. A hasított körmű állatok, főképen az ökrök és tehének közt lépett fel a járvány s a fertőzött udvarokat azonnal zár alá vétették s főképen a járványtól meglegelt teheneket, melyek teje fertőzött levén, azok élvezete az emberre is veszedelemmel jár. A február 2-diki országos vásáron e szerint az állatvásár, illetve a szarvasmarhák és hasított körmű állatok felhajtása betiltatott.

— **(Felakasztotta magát.)** Megunta az életét Ózdi Jánosné terehegyi lakos. Nem is csoda; 80 évet élt, a legnagyobb nyomorúságban, egyedül, mindenkitől elhagyva. A tél oly hideg és neki nem volt egy darab fája. És elfogyott a kenyér is, melyet eddig is könyörületből kapott. Emberek: tudjátok-e milyen érzés lehet az: fűtetlen szobában 80 évvel kenyér nélkül dideregni? Ez a sors jutott a szegény Ózdi nénak is, de nem sokáig viselte, mert az éhenfagyásnál előbbre tette a halált és a napokban a pitvarban álló lajtorjára felakasztotta magát. Fülboncolták és aztán eltemették.

— **(Uj találmány.)** Stefán Kálmán csáktornyai mérnök, hosszabb kísérletezés után egy eredeti szerkezetű léghajót konstruált, melynek előnye az eddig feltalált efféle felszálló hajókkal szemben az, hogy nem légszesszel, hanem új találmányu melegített levegővel töltik meg; hogy tűzveszélye nagyon kismérvű s hogy hordereje tetemesen nagyobb, mint a mekkorával az eddigi bemutatott ily ballonok rendelkeznek. Találmányát a legilletékesebb helyeken, úgy Budapesten, mint Bécsben a legteljesebb elismeréssel fogadták; az ezredéves országos kiállítási bizottság megengedte neki, hogy a felszerelt léggömbbel a kiállítás tartama alatt léghajózási mutatóványokat eszközölhessen. 200—400 méter magasságra fogja fölszállítani a kiváncsiakat, kik bizonyára ritka élvezetben fognak részesülni ama nagyszerű perspektiva által, melyet a nagy magasságból a mélyen alant elterülő világáros s tündéralkotás a közönségnek nyújtani fog. A kivitel merészségét még inkább méltatjuk, ha tudjuk, hogy a párisi világkiállítás csoda alkotása, az Eifel torony csak 300 méter magasságra segítette föl a látogatókat, e léghajóval még 400 méter magasságot is fognak elérhetni, anélkül, hogy a mászás lehangelő fáradsámai a magasságban nyújtott gyönyört csak parányi mértékben is csökkentenék. A léghajó, melynek hajójában a dispositiók szerint 18 személy fog a legnagyobb kényelemmel egyszerre helyet foglalhatni, bizonyára egyik legérdekesebb vállalkozás lesz az országos kiállításnak.

— **(Eltűnt cigányleány.)** Kálányos Róza, egy fiatal, egerszegi születésű cigány leányt keres most a rendőrség.

Nevezett már napok óta buskomorságban szenvedett s hozzátartozói előtt miudig azt emlegette, hogy szeretne meghalni. Tegnapelőtt aztán szó nélkül eltűnt lakásáról és még ma sem tért vissza. Mivel nem lehetetlen, hogy az eltűnt leány valahol öngyilkossá lett, azért kutatja a rendőrség, ha talán nyomára akadna. Az eltűnt leány 16 éves, fekete szemű, kerek arcú, fekete hajú. kaftsu termetű volt s bal lábán egy sebforradás képezi különös ismertető jelét.

— **(Lélekkufárok kesei között.)** Egy alig tizenégyéves kis parasztleány ügyében vizsgált 29-én Kovács rendőrbiztos. És ez a vizsgálat sok olyan szennyes és erkölcstelen adatot derített ki holmi titkos lélekkufárok ellen, a mi miatt bizonyára a büntető bírósággal gyűlik meg a baja. A ut Marinak hívják a fiatal leányt, a ki bonyhádi születésű s tegnapelőtt Bonyhádról a szülei házából bejött Pécsre itt akarván szolgálatot keresni. Az uton hozzá csatlakozott Cseh József bonyhádi suhanc s ez rábeszélte, hogy bizza magát az ő kalauzolására. A leány engedett a szép szónak s a suhanc aztán bekalauzolta egy kocsmába, hol festett képű leányok társaságában szoktak borozni a hozzá hasonló legények. A mi aztán ott történt a gyerekleánnyal, az már az erkölcsiség rovására le nem írható s felkelti a megvetést az emberi testbe rejtett állatiassággal szemben. A lélekkufárok körmei közül a szegény leány szökés utján tudott csak menekülni, s éjnek évadján járkált sirva az utcákon, míg végre a rendőrorjárat rábukkant és bevitte az őrszobába. 29-én aztán kihallgatták s az egész lelketlen esetről felvett jegyzőkönyvet átteszik a bírósághoz.

— **(Takarékpénztári közgyűlés.)** A magocsvidéki takarékpénztár részvénytársaság VII. évi rendes közgyűlését jövő hó 12-én tartja meg. A közgyűlésen megválasztják az elnököt, az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése után következik a mérleg előterjesztése, majd vezérigazgató és igazgatósági, azonkívül felügyelő bizottsági tagok választása. A pénztárat mérlege a következő: vagyon 401,554 frt 49 kr, teher 396.712 frt 39 kr; tiszta nyeresemény 4842 frt 10 kr. A tiszta nyeresémből részvényenként 3 frt osztalékot ad tagjainak az intézet.

— **(Emberfej, mint direkcio.)** Poreiner Ferenc valamikor a császárt szolgálván, járatos a katonai kommandóban. Ezt a jártasságát az éjjel egy pálya-utcai kocsmában oly mód akarta beigazolni, hogy felkapta az előtte álló üres boros üveget s elkiáltotta magát: „Direkcio a fejed, Jenő komám!” És kirepült a boros üveg a kezéből, egyenesen a Borosi Jenő fejéhez s darabokra törvén azon, betörte a csendesen iddögáló legény fejét is. Hogy verekedés nem lett a dologból az csak annak tulajdonítható, hogy Poreiner Ferenc megugrott a kocsmából. A beütött fej tulajdonosa feljelentette a bíróságnál.

— **(A vármegye huszárjának szomorú vége.)** Szegzárdról írja levelezőnk: Prájmájer Ferenc tolnavármegyei alispáni huszár 28-ikán délután borzalmas halállal mult ki. Az alispán, Dörny Pál, Bonyhádra küldte iratokkal, mielőtt azonban megindult volna, előbb betért a Hann-féle vendéglőbe, a hol egy kissé többet ivott a kelleténél. Vigan indult meg aztán egyfogatu szánkáján Bonyhád felé. A városból kiérve, lova a verés következtében neki tüzesedett s villámgyorsan röpitette a könnyű szánt. Nem messze az ugynevezett „Mocfai” csárdához Prájmájer az egyensúlyt elvesztve, kibukott a szánból, de oly szerencsétlenül, hogy ruhájánál fogva a szánban fennakadt s így húzta a ló, közben közben nagyokat rugva a szerencsétlen emberen.

kinék szemét kirugta, arcát, koponyáját s kezét összetörte. Így vérében fekvé fél holtan találta meg az utszélen egy bonyhádi építész, ki a haldoklót saját szánjára téve bevitte Szegzárdra a Ferenc-kórházba, hol iszonyu kínok között meghalt. Halálát fiatal özvegye és öt apró árvája siratja.

— **(Ügyész-választás.)** A pécsbaranyai központi takarékpénztárnál 31-én délután volt az intézeti ügyész választása. Az állás Németh József városi tiszti alügyész lemondása folytán jött üresedésbe s arra két jelölt nevét hangoztatták a 31-ki délelőtti választó gyűlésen, úgy mint Miltényi Miklós dr. és Bodó Aladár dr. neveit. A jelölteknek igen egyenlő pártjuk volt, a mennyiben háromzori szavazás dacára is mindanyiszor öt-öt, tehát egyenlő szavazat jutott mind a két jelöltre. Végre is sorhuzás utján döntöttek, s az urnából Miltényi Miklós dr. neve került ki s így ő lett az intézet ügyésze.

— **(A nőegylet vasárnapi üszo-nája)** melyet f. hó 26-ról a püspök elhalálózása alkalmából elhalasztottak, február 2-án utólag meg fog tartatni és tekintve a mult vasárnapi összejövetel elmaradást, azt hisszük, kétszeres ingerrel fog birni, hogy a rendes látogatók közül senki se maradjon el. Ez alkalommal Kalmár Piroska felolvasni, Erreth Jánosné pedig énekelni fognak. A közönség felkérte, hogy a felolvasás és ének tartama alatt a dohányzástól tartózkodjék. Február 2-ika egyszemmind ünnepp nap a jótékony nőegylet történetében, mert most vasárnap lesz 25 éve, hogy az egylet megalakult, a mit teljes csöndben a belvárosi plébánia templomban tartandó csendes misével fognak megülni az egylet vezető hölgyei.

— **(Ujoncozás a megyében.)** Baranyavármegye szolgabírói járasiban a folyó évben megtartandó ujoncozás hatarnapjait az alispáni hivatal a következőkép állapította meg, a honvédelmi miniszter jóváhagyása mellett: hegyháti járásban Szily Tamás elnöklété alatt márc. 1-én katonai iratok megvizsgálása, márc. 2—6. napjain sorozás, márc. 7-én lezárás és egyeztetés; szentlőrinci járásban Országh Lajos elnöklété alatt márc. 9-én katonai iratok megvizsgálása, márc. 10—12. napjain sorozás, 13-án lezárás és egyeztetés; pécsi járásban Szily János elnöklété alatt márc. 15-én katonai iratok megvizsgálása, márc. 16—18. napjain sorozás, 19-én lezárás és egyeztetés; pécsvárad járásban Driesz Lajos elnöklété alatt márc. 21-én katonai iratok megvizsgálása, márc. 23—27. napjain sorozás, 28-án lezárás és egyeztetés; mohácsi járásban Németh Lipót elnöklété alatt márc. 31-én katonai iratok megvizsgálása, ápril 1. 7. 8. 9. és 10. napjain sorozás, 11-én lezárás és egyeztetés; baranyavári járásban Kiss Emil elnöklété alatt ápril 13-án katonai iratok megvizsgálása, ápril 14—18. napjain sorozás, 19-én lezárás és egyeztetés; végül a siklósi járásban Szivér István elnöklété alatt ápril 21-én katonai iratok megvizsgálása, ápril 22. 24. napjain sorozás, ápril 25-én lezárás és egyeztetés. A sorozó bizottságok tagjai az egyes járási szolgabírákon kívül polgári részről, a kikhez majd a katonai tagok fognak csatlakozni, Koszits Kamill főjegyző, elnök, Szinkovich Károly I. ső aljegyző, h. polg. elnök; Trixler Rudolf dr. járási orvos és Loevy Lipót dr. tb. főorvos. Az utóállítási napok a következők: febr. 5 és 20, május 5 és 20, június 5 és 20, július 6 és 20, aug. 5., szept. 5 és 21, okt. 5 és 20, nov. 5 és 20, végül dec. 5 és 21 diki. Az utóállítások mindenkor Pécsen, a Scholtz féle sörcsarnok helyiségeiben tartatnak reggel 9 órakor.

— **(Parasztdráma.)** A dárdai csendőrség érdekes bűnügyben folytat most vizsgálatot. A vizsgálat előzménye az, hogy a Metze pusztai béresházban vérbe fagyva és holtan találták Kovácsévics Trifun 60 éves parasztagdát és fiának, Kovácsévics Csédónak 18 éves szeretőjét. A gyanu mind járt Kovácsévics Cziedó ellen irányult, kinek a meggyilkolt leány már egy év óta szereplője volt. A fiut azonnal letartóztatták és vallatásra fogták. Azt mondta, hogy apja már régóta üldözte az ő kedvesét szerelmi ajánlatokkal, s mivel a leány mindig erélyesen visszautasította, valószínűleg szenvedélytől elvakulva lelőtte, s aztán öngyilkosságot követett el. A csendőrség nem igen hisz a fiu előadásában, mert úgy gondolják: ha a leány nem hallgatott volna az öreg szavára, hogyan találkoztak mégis a béresházban? Ugy következtetnek, hogy itt féltékenységi drámáról van szó, amelyben a fiu — szerepet játszott. A vizsgálatot mégis az ő vallomása alapján indították meg s az majd kideríti, nem-e kettős gyilkosságról van szó.

— **(Összejövetel.)** A „Péntekesek“ asztaltársasága Ress Lajos Percel-utcai éttermében ma este 8 órakor összejövetelt tart. Kivonat az alapszabályokból: 1. §. 20 fillér perselydíj.

— **(Katonai hírek.)** A székesfehérvári 5-ik honvédkerület parancsnoka, S a y G y ő z ő altábornagy ma Székesfehérvárról Pécsre érkezett s itt 19-ik honvédyalozgored felett szemlét tartott. Az altábornagy túllünk Kaposvárra utazott. S c h r a m m l Emil vezérőrnagy a 79-ik honvédyalozgandár parancsnokává kineveztetett.

— **(A lelkiismeret hatalma.)** A nem rég elmúlt napok egyikén Monyoródon, — mint levelezőnk írja — Baranya megyében, a mely egyike a pécsváradi járás legszegényebb községének, s a hol a végrehajtás csaknem napirenden van, árverést tartottak valamelyik eladósodott gazda fizetési képtelensége miatt, a melynél többek között S z i e b e r t István vagyonos német-bolyi polgár is jelen volt. Midőn az árverés már véget ért, s Szieberth a vett holmit hazaszállítandó kocsija után nézett, legnagyobb ijedségére észrevette, hogy szép összeget tartalmazó pénztárcája nincs nála. Ekkor egy Pfeiffer György nevű monyoródi lakos, ki a tárcát akkor, midőn Szieberth után kérdezősködött, már megtalálta, hogy a nála levő idegen jószág terhétől megszabaduljon, jóllehet a tárcát, ha a körülmények másként alakulnak, megis tartotta volna. Szieberth elé áll azzal a kijelentéssel, hogy a tárcát ő találta meg Szieberth meglátván elveszettnek vélt tárcáját, kikapta azt Pfeiffer kezéből, s a felindult embert úgy igyekezett csitítani, hogy Pfeiffernek 10 forintot ad. De Pfeiffer éjén a gyanuperrel, hogy a tárcában több ezres is van, s abban a tudatban, hogy az ő útján kapta vissza Szieberth tárcáját, a pénzt megolvastatni kívánta, s mint becsületes megtaláló 10% ot követelt. De Szieberth nem hajolván a szegény ember kérésére, csak 10 forintot dobott oda neki, s ezzel elment.

— **(Gazdasági tudósító.)** Baranya vármegye baranyavári járására vonatkozólag az állandó gazdasági tudósítói tiszttel a földmívelési miniszter Király Antal villányi lakost bizta meg.

— **(Községi képviselőválasztás.)** Baranya Mágocson — mint levelezőnk írja — a tegnapelőtt megejtett községi képviselőválasztáson az ellenzék jelöltjei fényes diadalt arattak, a mennyiben tizenöt ellenzéki jelölt jutott be a képviselőtestületbe, mintegy 30 szavazattöbbséggel.

— **(Tanítói kinevezés.)** K a l a m á r Gyula paksi tanítót a közoktatásügyi

miniszter a fiúmei állami népiskolához rendes tanítónak kinevezte.

— **(A gyertyaszentelői vásár.)** Mint napokkal ezelőtt már jeleztük is, a február hó 2-ára eső gyertyaszentelői országos vásárra — az uralkodó száj- és körömfájás miatt — hasított körmű állatok felhajtása nem engedtetik meg, de maga a vásár — a mint a kereskedelmi miniszter tegnap este sürgönyileg elrendelte — a hasított körmű állatok, szarvasmarhák, juhok, kecskék és sertések, valamint szálas takarmányműek kivételével meg lesz tartva, vagyis lesz tehát kirakodó vásárunk és meg lesz tartva a lóvásár is.

— **(Szunyogháló.)** A parasztaszszony meglátja a városban arcukat a hideg ellen fátyollal védő uri nőket és odasug az emberének:

— Ejnye, apjukom, de furcsa szokásuk van ezeknek az uri asszonyoknak, még ilyenkor télen is védekeznek a szunyogok ellen. Nézze csak, kee, mindegyiknek szunyogháló van az arca előtt.

— **(Száj és körömfájás.)** A két hét óta Püspök Bogádon grasszáló száj és körömfájás — mint levelezőnk írja — csak nem akar szünni. Hatósági intézkedés folytán a község zár alá vétetett. Marha és takarmányki- és bevitel lehetetlenné van téve és a baj mégsem akar megszűnni. Oka ennek a nép babonája, mely inkább hisz a kuruzslásnak, mint az orvosi kezelésnek. Sőt korlátoltságában ebben keresi a baj fő okát. Minden hatósági kérdezősködésre tartózkodással és titkolózódással felel, a mi által tévutra vezeti a hatóságot és orvost. Ajánlatos a szigorubb ellenőrzés, ha csak azt nem akarjuk, hogy a baj a vidéket is meg fertőztesse.

— **(Három tót legény tragédiája.)** Felső Magyarországon élt három tót legény, a kik, hogy a krumplikapálás és evés szomorú sorsára ne jussanak, elhatározták, hogy tanulni fognak. Igen ám, de mikor nem volt módjukban. Hogy e bajon segítsenek, elhatározták, hogy az első iskolaévet megelőző hónapokban kéregetni fognak, városról-városra, faluról falura menve, hogy az iskolai év szükségleteinek fedezésére megkívántató összeget megszerezzék. Ekkor jutott az eszükbe egy még nagyobb baj, az t. i. hogy nem tudnak egy szót sem magyarul. Ezen a bajon meg az apjuk akart annyira-mennyire segíteni, a ki szerencséjén tudott néhány magyar szót. Mindjárt meg is tanította fiait egy-egy magyar kifejezésre, hogy azzal feleljenek mindarra, a mit kérdezni fognak tőlük. A legidősbiket ezen szavakra tanította: „Mink hárman“, a középsőt: „Egy kis pénzért“, és a legifjabbikat: „Isten uccse jó lesz.“ Atyjuk e nyelvismereti tőkével és szerencsekívánataival ellátva, utnak indultak. A mint az egyik ország útján haladnak, egy holt emberre bukkantak. Megesett rajta a szívük, s gondolván, hogy talán még életre tudják hozni, el kezdték dörzsölgetni. De e munkájukban meglepte őket egy arra menő csendőr, s midőn az első zavarban alibijüket nem tudták igazolni, a csendőr a bírósághoz kísérte őket. Az elnöklő bíró nyomban vallatni kezdte őket, s a legöregebbhez intézett erre a kérdésre:

— Kik ölték meg ezt az embert?

Amaz így felelt:

— Mink hárman.

A másodikhoz így szólt:

— Miért ölték meg?

Ez felelé:

— Egy kis pénzért.

Majd meg a harmadiknak az ítéletet adja tudtára:

— Most mind a hárman fel lesztek akasztva — mire ez emigy felelt:

— Isten uccse jó lesz.

A jóakaratu atya nyelvismereti tőkéje halált kovácsolt három fia számára.

— **(Az őszinteség hiánya.)** Az egyik jogász beront jogásztársához és azt mondja:

— Kérlek, légy oly jó és kölcsönözzél tiz forintot.

— Nem adhatok, — mondja a másik, — mert nem vagy őszinte. Ha őszinte lettél volna, talán kisegítettek volna.

— És hogyan kellett volna beszélnem, hogy megkaptam volna a tiz forintot?

— Azt kellett volna mondanod: légy oly ostoba és adj tiz forintot.

— **(A hadügyminiszter és a tartalékosok.)** A hadügyminiszter legújabb rendeletet bocsájtott ki az összes hadtestparancsnokságokhoz, hogy minden ezrednek hadkiegészítő parancsnokságánál már béke idején annyira elkészíttesse a mozgósítási tervezetet, hogy a tartalékosoknak bevonulása és beosztása háboru idején a lehető leg-rövidebb idő alatt menjen végbe. Ezen rendelet szerint minden katonakönyv hátsó felületének felső oldalához 2 drb bemutatási jegy lesz kapcsok által odaerősítve s ezek segítségével — minthogy a jegyek rovatainak nagyobb része már béke idején ki lesz töltve, — a bemutatás és beosztás mozgósítás esetén sokkal gyorsabban lesz eszközölhető. A katonakönyveket még ez év folyamán fogják fegyvergyakorlatok és ellenőrzési szemlék alkalmával ilyenmü jegyekkel ellátni.

— **(Pályázat.)** A gyönki kir. járásbírósnál egy irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények négy hét alatt adandók be a szegzárdi kir. törvényszék elnökségéhez.

— **(Árverés a vasuton.)** Nem érdektelen az a kimutatás, amelyet a magyar államvasutak tesznek közzé azokról a tárgyakról, amelyeket az utasok a kupékban visszahagynak anélkül, hogy eszükbe jutna, azokat visszareklamálni. Látható e kis statisztikából, hogy egyáltalán nem céltalan fáradozás, ha valaki a kocsikban vagy a vartermekben felejtett holmiját visszaköveteli. Az államvasutak vonalhálózatán e szerint 1895. január 1-től, szeptember 30-ig 536 db esernyő, 352 drb bot, 394 drb ruhanemü, 123 drb bőrönd, táskák és kosár, 174 drb kalap és sapka és 382 drb különféle kisebb tárgy találtatott. Ezeket természetesen mind elárverették és a befolyt pénzüsszeget a szegényialap gyarapítására fordították.

— **(Új anyakönyvvezetők.)** A hadügyminiszter Zalavármegyében a pacsai anyakönyvi kerületbe Székely Ernő helyettes körjegyzőt, a zalaszentmihályi anyakönyvi kerületbe pedig K o l t a y Lajos körjegyzőt anyakönyvvezetőkül kinevezte s őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Talált selyemkendő.)** Azt mondja a nóta: „Végigmentem a borsodi temetőn s elvesztettem selyem bársony keszkenőm.“ Hát ezt a nótát most azzal a variációval énekelheti el valaki, hogy a színházban ült s ott vesztette el a selyem kendőjét. Mert tegnap este egy színházi tűzoltó csakugyan egy selyem kendőt talált a színházban, a mit átadott a rendőrségnek, hol a jogos tulajdonosa bármikor átveheti.

— **(A leszakgatott zászló.)** Az éjjel a rendőrorjarat egy eltört nyelvű, megtépett nemzetiszin zászlót talált a Scholtzféle sörház előtt. Utána járván a zászló hovatartozóságának, kitűnt, hogy a zászló a sörházra való, egy legközelebbi táncmulatságot hirdető. A zászló a sörház tetején lobogott s lenyult az utcán a tető szélére; esetleg hát, ha valakinek kedve lett volna,

valami hosszú kampósvégű bottal szépen le szakíthatta volna. De a mint a sászló eltört nyele bizonyítja, nem emberi kéz szakgatta le a sászlót — mert hiszen nem is vagyunk Zágrábban — hanem igenis a szél, mert erejének a korhadt nyelt sászló nem volt képes ellenállni. A szél által leszakgatott sászló ügye így tehát be van fejezve.

— **(Az örökösödési eljárás és a tanács.)** Az új örökösödési eljárásról szóló 1894. évi XVI. törvénycikk folyó évi január 1-én életbe lépven, Pécs város tanácsa hirdmény útján hívja fel a közönség figyelmét, hogy miután az új törvény értelmében, ha a hagyatékhöz ingatlan tartozik, az örökösödési eljárás akkor is megindítandó, ha az örökösök nagykorúak és a törvény áll úgy a január 1-seje óta, mint az aselőtt történt halálzási esetekből folyó örökösödésekre is, ennél fogva az örökösök az örökösödési eljárás elindítását, mert ellenkező esetben az eljárás hivatalból lesz elrendelve és foganatosítva.

— **(A leghathatósabb szer a szomorúság ellen.)** Egy jószívű asszony belépett a fűszeres boltba és meglátva a kereskedő két kis fiát, szánakozva cirogatni kezdte.

— Ejnye, de szép két kis fia van, — szól — csak ne volnának oly szomorúak.

— Jaj asszonyom, hiába való minden igyekezet. Annyit verem őket, hogy magam is sokallom, de ezt a rossz szokást nem tudom belőlük kiverni.

— **(A mohácsi torna-egylet mulatsága.)** Mohácsi tudósítók írja: Az elmúlt héten Mohácson két rendbeli falragaszok vonták magukra a járókelők figyelmét. Az egyik „Jön Nadina Slavianszky“; a másikon a mi mozgalmas tornaegyletünk hirdette vasárnap délutánra az ő különféle korcsolya versenyét. Nadina majd csak még ezután jön, ha csakugyan megjön, mi mohácsiak legalább várjuk és jegyezzük előre az ülőhelyeket, mert attól félünk, ha megtalál jönni, akkor már állóhelyet sem lehet kapni. Hanem a tornaegylet mulatsága az már megvolt tegnap, vasárnap és nem lett elhalasztva, mint azt tévesen jelezte egyik lapársunk. A mulatság korcsolyaversenyyel kezdődött az egylet jégpályáján. A pálya hossza csak 200 méter volt. Kezdő tanulóknak (polgári iskola növendékei) egyszer körül; haladottabb hölgyeknek kétszer körül; haladottabb uraknak háromszor körül siklani. Jutalom: kezdő fiuknak csinos tintatartó; kezdő leánykáknak praktikus kézi táskák munka számára; haladottabb hölgyeknek szép illatszer tartó; haladottabb uraknak szivartartó készülék. II. oszt. polg. kezdő fiu indult: 9, első lett Sipos Károly tanuló; kezdő leány indult: 8, első Preczmáj Margit polg. III. oszt. növendék; haladottabb hölgy indult: 8, első dr. Philipp Ferencné urhölgy 108 másodperc; haladottabb ur indult: 8, első Kondor Gusztáv adótiszt 92 másodperc alatt. A jól megérdemelt jutalmakat nyerteseknek dr. Huszár Sándor kir. albiró nyújtotta át az egyleti elnökség nevében, megleghangos beszéd kíséretében. Ezen közben már sötétedett, az est belépedt és kigyuladt a sok lámpa és különböző színű még több lampion, a jég sportban gyakorlottak tancra kerekedtek a jégen, 32 pár táncolva a Szlamay Béla által rendezett francia négyest. később ment a keringő és a csárdás is. Jól megérkezett már a polgári vacsorázás ideje, mire a társaság szétszórt. A közönség közt ott láttuk: Jágits Józsefet nevével, dr. Reder Károlyt nevével, dr. Tarnai Károlyt nevével, dr. Philipp Ferencet nevével, dr. Andrits Tivadart nevével. Vanke Ferencet nevével, Sépe Árpádot nevével, dr. Rüll Jánosot ne

jével, Klombauer Antalt nevével, dr. Huszár Sándort nevével, Herr Miklóst, dr. Serli Sándort. A sikerült mulatságban busgóldott Sey László, kinek vállain volt a főrendezés, kinek segítségére voltak: Krivits Tamás és dr. Rüll János urak. A világitást Kosztics László parti kormányos nagy csinnal rendezte be.

— **(A vegyes házasságok megáldása.)** A szegvárdi izr. hitközség képviselőtestülete a napokban tartott közgyűlésén tárgyalta a pécsi izr. hitközség átiratát a vegyes házasságok megáldására vonatkozólag. A közölt határozat szövege szerint a következőképen hangzik: „A pécsi izr. hitközség kimondja, hogy a vegyes házasságok megáldását kívánatosnak tartja és ezen határozatát közli a nagyobb hazai hitközségekkel állásfoglalás végett.“ Az átirat elolvasása után a képviselőtestület a hitközségi elnök, Leopold Sándornak egyhangulag elfogadott indítványa folytán a következő határozatot hozta: „A testvérhitközség átiratából csak az tűnik ki, mit tart kívánatosnak, ellenben, hogy saját kebelében mit fog tényleg életbe léptetni, arról említés sem tétetik; ezen hitközség azonban a testület komolyságával összeférhetőnek nem tartja, hogy vita tárgyává tegye, vagy határozattal eldöntse, esetleg szavazás elé bocsássa: mit óhajt valaki? Ennélfogva a pécsi izr. hitközség átirata fölött egyszerűen napirendre tér.“ Mely határozatról a pécsi izr. hitközség átiratában értesítettet.

○ **Baranya multja és jelenje.** A Várady Ferenc megyei tb. főlevéltáros szerkesztésében megjelenő nagyszabású monográfiának első füzet a napokban hagyta el a sajtót. Az a nagy készülődés, a dolgozótársak nagy száma és előkelő neve nagy várakozásra jogosította a közönséget és az első füzet gondos átolvasása után jöleső örömmel konstatáljuk, hogy ez a várakozás teljesen ki leend elégitve, ha a későbbi füzetek is méltó folytatását képezik az elsőnek. Az első füzetben Kardos Kálmán főispán választékos nyelvezetű előszava után, melyhez Daróczy Aladár készített gyönyörű emblemat, Baranya hegy és vizrajzi áttekintését találjuk a szerkesztő gondos összeállításában, melynek megírása föltételezi a hosszas előtanulmányokat. Baranya geológiája következik ezután Mattyasovszky szakavatott tollából, a mit ismét a szerző által irt két fejezet, éghajlati viszonyok és Baranya flórája követnek. Ez utóbbiban legjobban excellált a szerző és itten messze túlhaladja a laikustól várható követelményeket; itt már szakemberré válik Várady és csak gratulálhatunk neki sikerült dolgozatáért, melynek gördülékery nyelvezete is elárulja benne az isten kegyelméből való poétát. A füzethez Baranyamegye térképe, továbbá a varmegye színnyomata címere van mellékelve; ezenkívül tíz darab illusztráció teszi élénkebbé a leírásokat, különösen pedig a Zeleeny fölvételei után készült klisék pompásak, a mi nem éppen mondható el a többi illusztrációkról. Az akadémia nevében és megbízásából Lóczy egyetemi tanár, kiváló geográfusunk bírálta meg a nagy munka első, földrajzi részét, és kiváló elismeréssel nyilatkozott róla. Reméljük, hogy a további füzetek most már gyors egymásutánban következnek, a mi csak előnyére lehet a mű kelendőségének. A három kötetes, 80 ivre terjedő monográfia előfizetési ára 12 frt, mely összeg a szerző nevére (Pécs, Kálvária utca 18. sz.) küldendő, ez esetben a füzetek megjelenésük után a megrendelő lakására küldetnek. Bolti ára magasabb leend. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

(B. S.)

Törvénytörvények.

§ **Egy bál előzményei.** Nuszgeber Jánosné nem épen fiatal menyecske ugyan, de azért még a harmadévi farsangon bálba akart menni. Fel is öltözött s hogy az utat minél rövidebbre szabja, Payer János dár-dai lakos kertjén ment keresztül. A gasda est látva, haragra lobbant és egy kővel megdobta a bálba készülö menyecskét s a mellett, mikor az lármát ütött, az összecsdült szomszédok előtt becsületét sértő szavakkal illette. Az asszony mindazonáltal elment a bálba; hanem másnap beteg lett s a gyógyító „khirurgus“ véleménye szerint a kődobástól fájdult meg a feje. Büntető perlett aztán a bál emez előzményéből s a periratai az igazságügyi orvosi tanácson is fentjártak, a hol azonban azt véleményezték, hogy a kődobás semmi összefüggésben sem állt az asszony betegségével. Tehát a testi sértés vádja így elesett s csak becsületsértés címén vonta 29-én a kir. törvénytörvények kérdőre Payer Istvánt, s beigazoltnak vevén a vádat; ezért vádlottat 50 frt pénzbüntetésre, esetleg 5 napi fogságra ítélte. A mit azonban még se meg nem fizet, se le nem ül a vádlott, mert az ítéletet felebbezte. De felebbezett terhére a kir. ügyész is.

§ **Elgázolt siketnéma.** Deli János, csikóstóti fiatal paraszlegény 1894. febr. 16-án Kaposzsekcsón keresztül Dombóvárra hajtott kocsijával; visszafelé ismét Kaposzsekcsón ment keresztül, a hol az uton Maiss Ádám kaposzsekcsói lakost, aki siketnéma, elgázolta a kocsijával, minek következtében az elgázolt ember lábszárcsontja eltört s két hónapig tartó gyógyítás után épült csak fel betegségéből. Gondatlanságból okozott súlyos testi sértés vétségével vádolva állt 31-én Deli János a kir. törvénytörvények előtt s vétkes gondatlansága csakugyan beigazolást nyervén a tanuk vallomásai alapján, a kir. törvénytörvények a gondatlanságból okozott súlyos testi sértés vétségében bűnösnek mondotta ki s ezért öt három heti fogházra s 5 frt pénzbüntetésre, ugy a sértett Maiss Ádámnak fizetendő gyógyköltségek megfizetésére ítélte. Az ítélet ellen vádlott felebbezést jelentett be; de felebbezett súlyosbírtásért a kir. ügyész is.

§ **Két felmentés.** A pécsi kir. törvénytörvények büntető osztálya 29-ikén két végtárgyalást tartott, s mindakettőt felmentő ítélettel fejezte be. Az egyikben Benedek József vádlottat mentette fel a sikkasztás vádja alól, mert nem találta bűnösségét beigazoltnak egy nála eszközölt végrehajtás alkalmából lefoglalt ingóságok jogtalan elidegenítése tárgyában. A másikban egész csomó vádlott állt a bíróság előtt, ugy mint Marschall József löcsi körjegyző, Marschall Ferenc és ifj. Marschall Ferenc löcsi lakosok, kik hatóság elleni erőszak vádjával voltak vádolva; továbbá Polnisch Ádám monostori erdőész, László József szentistváni erdőőr és Tóth Károly monostori erdőőr, kiket viszont az előbbiek vádoltak személyes szabadság megsértése és ingóvagyon rongálása címén. A három Marschallt az erdőőrök a helyei uradalmi erdőkben állítólag orvadászaton kapták s hosszas ellenállás után letartóztatták és egy éjjel fogva is tartották. Ez még 1894. július 20-án történt, a tegnapi megtartott végtárgyaláson azonban tényálladék és bizonyíték hiányában a törvénytörvények nem találva a vádbavett cselekményeket beigazoltnak, az összes vádlottakat felmentette.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó